

Десет правила ЕУ од којих једноставно заболи глава

Приче о пререгулисаности неких подручја у систему Европске уније већ су досегнуле анегдотске размјере. Но, с времена на вријеме није се лоше потсјетити на нека помало чудна правила која владају у тој заједници земаља.

Колико велика мора бити банана?

Почнимо с бананама. По пропису, све банане које се увозе у Европску унију морају бити најмање 14 центиметара дуге и 2,7 центиметара дебеле. Воће не смије бити оштећено, нити посве зрело. Предност таквог прописа је да ће потрошачи у продавници наћи само свјеже, здраво воће. Тврдња да ЕУ прописује и закривљеност банане, као што је до 2009. вриједило за краставце, појашњава Деутсцхе Велле, није тачна.

Електрична водљивост меда

Знамо да се морамо чувати пчела, али ко ће уз доручак, док граби мед уопште

помислити на његову електричну водљивост? Европска унија одређује како она не смије бити већа од 0,8 микросиеменса по центиметру, али ту се не морамо бојати да ће нас 'здрмати струја' кад сљедећи пут ставимо кашичицу у мед. То служи тек за класификацију различитих врста меда.

Рат против сијалица

Један од најспорнијих прописа је свакако забрана 'обичних' сијалица како би се штедила енергија. Али ни насљедници те сијалице нису баш заштитници околине: неки од њих садрже отровну живу која захтијева изузетно пажљиво збрињавање у отпаду. А потрајало је и да се произведу сијалице које ће опет сијати угодну топлу, жућкасту свјетлост на коју смо толико навикли.

Равнији од Посавине, али морали донијети пропис о жичарама

Њемачка покрајина Сцхлесвиг-Холстеин уз обалу Сјеверног мора је 'равна као тепсија': највише брдо у читавој покрајини које се уздиже над пјешчаним динама је високо равно 168 метара. Ипак, и та покрајина је морала усвојити закон и прописе о погону - жичара. Јер, тако хоће Европска унија. За сваки случај, ако се ико сјети поставити

жичару онда ће и прописи бити сасвим јасни.

Које прописе би ЕУ требала имати, али их још нема

Новинари Деутсцхе Веллеа потрудили су се побројати и прописе које би ЕУ требала имати, а нема као и различитости које би требале остати нетакнуте.

Боје канти како коме падне на памет

А сад и прописи који недостају у Европској унији. На примјер, које боје треба бити канта у коју ће ићи стари папир? У Њемачкој је плава, али у другим земљама може бити другачије. Негдје је зелена канта заправо плава, жута је црвена, а у неким земљама се уопште не одваја отпад. Како да грађанин ЕУ икад зна, што му је чинити и како да смеће дође тамо гдје припада?

Пресједања колико волиш

Још је много гори хаос у ЕУ код вожње жељезницом. Узмимо на примјер пут од Талина до Лисабона. Једноставно? Не може бити компликованије: на пут смо кренули по "совјетским" шинама размака метар и 52,4 центиметара, по Европи требамо вагоне за размак од метар и 43,5 центиметара, а у Шпанији је размак опет чак метар и 67,2 цм. У Португалу опет промјена и размак је за 7 милиметара мањи!

Доста је адаптера

Док је промјена размака жељезничких трачница националне мреже управо гигантски издатак, у другим стварима је посве очито ријеч тек о националном 'поносу'. Напримјер, већ одавно постоји стандард такозване 'еуроутичнице' за електричне апарате. Али ако дођете у Велику Британију, Ирску, на Малту или Кипар, још увијек нећете моћи утакнути своје сушило за косу - без адаптера.

А семафори?

И код семафора, били они у Риму, Паризу, Лондону, Загребу, Варшави, Стоцкхолму или Берлину, знак семафора који пјешацима допушта или забрањује прелаз преко цесте ће бити различит. У Њемачкој ће чак бити различит и на различитим семафорима у истом граду, јер је након уједињења ипак допуштен Ампелмәннцхен, 'човјечуљак са семафора' какав је био

Јаја на килу

Европска унија је 2010. године објавила приједлог прописа по којем ће цијена све хране бити повезана с њезином тежином, а не бројем.

уобичајен у бившем ДДР-у.

Сандучићи свих врста и отвора

Европска разноликост влада и код поштанских сандучића. Свака земља има свој формат и величину прореза кроз који се убацују писма. Европска унија намјерно није нити жељела уводити некакав пропис на том подручју. И сви су сретни, јер и поштански сандучићи показују како Европа јест уједињена, али њезино богатство је баш у разноликости свих народа и нација. А нико не жели да то нестане.

То значи да кад бисмо тражили десет јаја, цијена не би била по комаду, него по тежини. Али барем код кокошјих јаја или 'пушлека першина' је тешко могуће да овај пропис ЕУ икад заживи.

